

Geloofwaardigheid

De VAR-studio in Tukebe, met scheidsrechters Kevin Van Damme en Ken Vermeiren en technisch operator Dieter Van Esch. © PHOTO NEWS

Misschien dat het in Albanië ook elke speeldag van *jedattum* is. Of op Cyprus. Wie weet op de Faeröer, of hebben ze dat daar niet? In welk ander land dan België krijgt de video assistent referee (VAR) het inhoudelijk zo te verduren, weet iemand dat?

Een gokje: hoewel videoassistentie om te komen tot een eerlijk wedstrijdverloop hier te lande redelijk algemeen is aanvaard, gaat het nergens zo vaak over de beslissingen. Dat is een groot probleem en dat hebben de VAR en de verantwoordelijken voor de VAR geheel en alleen aan zichzelf te danken. Een stel refs, neem hun assistenten er maar bij, en uiteraard de videorefs hebben in één week de uitkomst van twee wedstrijden zwaar beïnvloed en in het verlengde daarvan een fantastisch hulpmiddel vak(on) kundig de nek omgewrongen.

De arbitrale fout in Club Brugge-AA Gent is van één kant minder problematisch dan die in KV Mechelen-Zulte Waregem. Had de nijdigaard in Tajon Buchanan een beetje zijn hormonen onder controle, dan had geen haan gekraaid naar de Brugse winst. Die elleboogstoot had Club alvast niet nodig, maar dat doet er hier niet toe.

Was er niet de vreemde context van die blunder van videoref Kevin Van Damme, dan is de misser van vorig jaar ten nadele van Gent een grovere dwaling. Toen kon een buitenspeldoelpunt van Cercle niet worden afgekeurd omdat de camera nog niet was bemand. Gent miste daardoor play-off 1 op een haar na. Twee keer genaaid worden door de VAR in hetzelfde stadion - zo al niet de favoriete plek voor Gentenaars - is meer dan pijnlijk. Het geeft alvast voeding aan samenzweringstheorieën.

Zulte Waregem mag zich nog meer dan Gent bekocht voelen omdat eerst een grove fout van een Mechelaar niet werd bestraft, waarna een ongeveer gelijkaardig grove fout van een Essevee'er eerst geel en na tussenkomst van de VAR zelfs rood opleverde. De misser in Mechelen (die uitzonderlijk geen schorsing voor gevolg had) van afgelopen dinsdag kan worden verklaard vanuit de paniekstemming ten gevolge van wat zich zondagnamiddag in Brugge had afgespeeld.

In Waregem zijn ze erg boos. In Gent zijn ze furieus. Eerst deze vraag: waarom heeft veldscheidsrechter Erik Lambrechts die elleboog niet gezien? Trapte hij op zijn adem, was zijn gezichtsveld belemmerd? Kan allemaal. Wilde hij die niet zien omdat hij vond

dat Gift Orban een paar minuten eerder te theateraal en zonder aanwijsbare reden was gaan liggen? Dan had hij hem geel moeten geven voor matennaaijerij, die er geen bleek te zijn. Hoewel zijn lip bloedde en een verongelijkte Orban die showde aan de ref kreeg ook Buchanan geen geel.

Tweede vraag: heeft Lambrechts de VAR gevraagd die fase te checken? Was er contact? Dat is niet duidelijk. Vandaar de vraag van KAA Gent om de communicatie tussen de ref op het veld en de VAR te openbaren.

Dat colloque singulier mag weleens worden doorbroken en in navolging van het hockey moet het publiek kunnen meeluisteren. Alleen, daar zo midden in het seizoen mee beginnen, dat gaat niet gebeuren. Toch niet in een van de meest conservatieve sporten op deze planeet, waarvan de regels worden gemanaged door de IFAB, een van de meest conservatieve clubjes binnen dat voetbal. Ook niet vergeten: in hockey luistert het hele stadion, in voetbal joelt en fluit de helft ervan.

De VAR dan. Daar zitten drie mannen: één voor de techniek, een videoref (Kevin Van Damme) en een assistent. Derde vraag: heeft de VAR die beelden teruggekeken? Zo nee, waarom niet, terwijl er een duidelijk incident was? Zo ja, waarom is de ref niet naar de zijlijn geroepen?

Vonden ze het geen *clear error* van Lambrechts? Of wilden ze met zijn allen nieuwkomer (en af en toe aansteller) Orban een lesje leren? Hoe ook, de beslissing van de VAR was een *clear error* boven op een *clear error*.

Waardoor is die lethargie bij de VAR te verklaren? Gent stelt: onkunde of onwil. Het kan allebei zijn. Een beetje psycholoog die de context kent zal denken aan verdringing door vooringenomenheid in combinatie met een vleugje cognitieve dissonantie. Lambrechts die te snel denkt: fuck Orban met zijn vallende ziekte. De videoref met een hart voor Club die een zucht slaakt: oef, dat heb ik dan ook niet moeten/willen zien.

Inmiddels wordt die videoref uit Roeselare geout als Club-supporter en genodigde bij minstens één Brugse Champions League-wedstrijd. Als dat allemaal klopt van die gratis tickets is zijn geloofwaardigheid, zijn hoogste goed als arbiter (rechter naar billijkheid en goeddunken volgens de Romeinen) naar de filistijnen. En bij uitbreiding ook de geloofwaardigheid van de hele Belgische scheidsrechterij.

In één week is een fantastisch hulpmiddel vak(on) kundig de nek omgewrongen